

Sherlock Holmes

DE HOND VAN
BASKERVILLE

Arthur
Conan
Doyle

zwijsen

Arthur Conan Doyle

Sherlock Holmes

De hond van Baskerville

Vertaald en bewerkt door Frank van Pamelen
Met tekeningen van Emma Ringelding

Wil je luisteren naar dit verhaal of een filmpje bekijken?
Scan de QR-code met een mobiele telefoon en laat je verrassen.

zwijsen

Zwijsen, dé leespecialist sinds 1846. Ruim 80% van de kinderen leert op school lezen met Zwijsen. Lezen is de basis voor leren: van rekenen tot schrijven, van geschiedenis tot aardrijkskunde. Zwijsen, voor een leven lang leesplezier!

1e druk 2019

ISBN 978 90 487 3692 8

NUR 283

© Uitgeverij Zwijsen B.V., Tilburg, 2019

Tekst: Arthur Conan Doyle

Vertaling en bewerking: Frank van Pamelen

Illustraties: Emma Ringelding

Foto vertaler: Ruud Pos

Foto illustrator: Maaïke Bongers

Grafische elementen op omslag, p,4, 5, 8, 9, 23, 24, 25, 41, 42, 200, 201: Shutterstock

Voor België:

Uitgeverij Zwijsen.be, Antwerpen

D/2019/1919/081

Behoudens de uitzonderingen in de Auteurswet mag niets uit deze uitgave worden openbaar gemaakt of veeleenvoudigd zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Voor licenties voor knipselkranten en -diensten of voor het overnemen voor onderwijsdoeleinden kunt u contact opnemen met de Stichting PRO: www.stichting-pro.nl. Voor meer informatie over auteursrecht in het onderwijs gaat u naar www.onderwijsauteursrecht.nl.

Inhoud

Lees dit eerst	8
Sherlock Holmes	11
De vloek van Baskerville	19
Het probleem	29
Sir Henry Baskerville	40
Drie doodlopende lijntjes	54
Baskerville Hall	67
De Stapletons van Merripit House	79
Eerste verslag van Watson	94
Het licht op de heide	102
Uit het dagboek van Watson	121
De man op de rots	133
Dood op de heide	147
Het net sluit zich	162
De hond van Baskerville	175
Een terugblik	188

Lees dit eerst

Wie? Wat? Wanneer?

The Hound of the Baskervilles

werd geschreven in 1902. Het

is het bekendste werk van Arthur Conan Doyle.

Waarom? Omdat dit het spannendste boek is over de beroemdste detective aller tijden: Sherlock Holmes.

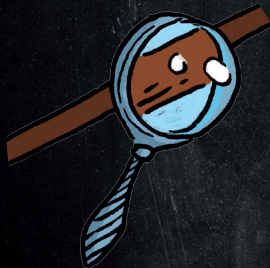
Een ingewikkelde moord? Een dreigend gevaar?

Geen probleem, hij lost echt álles op.

Klassieker

Sherlock Holmes was al een beetje bekend, maar dankzij dit boek werd hij pas echt een wereldster. Er zijn films over hem gemaakt, en tv-series. Ook al is het verhaal al meer dan honderd jaar oud, het is nog steeds een feest om het te lezen. En om met de grote meester mee te speuren.

De wereld in 1900

Rond 1900 waren er nog veel moerassen in Engeland. Daar hing altijd mist, en er woonden weinig mensen. Hier en daar stond een kasteel. De schrijver dacht: dáár vallen avonturen te beleven. Dus stuurde hij zijn hoofdpersonen ernaartoe. In een rijtuig.

Waar gaat het boek over?

Er is een rijke baron overleden. Heel geheimzinnig allemaal. Heeft zijn dood te maken met een eeuwenoude legende? Met een gruwelijk monster? Sherlock Holmes gaat op onderzoek uit.

De schrijver

Arthur Conan Doyle (1859-1930) kwam uit een deftige Schotse familie. Hij was arts, maar schrijven vond hij eigenlijk nóg leuker. Gelukkig maar. In zijn verhalen spelen dokters altijd een grote rol. Die hebben veel mensenkennis. Altijd handig voor een detective.

Ben je klaar om het beroemde verhaal te gaan lezen?

Sherlock Holmes

Ik stond bij de haard en pakte de wandelstok. Die had onze bezoeker de vorige avond laten staan. Een mooi, dik stuk hout met een ronde knop. Op een brede zilveren band stond een tekst:

AAN DOKTER JAMES MORTIMER, VAN ZIJN
VRIENDEN VAN HET C.C.H., 1884.

Typisch de stok van een ouderwetse huisarts, dacht ik.

Het ding was deftig en stevig en straalde rust uit.

‘Goed, Watson, zeg maar wat je ervan denkt,’ zei

Sherlock Holmes. Hij zat met zijn rug naar me toe.

‘Hoe wist u waar ik mee bezig was?’ vroeg ik. ‘Hebt u ogen in uw achterhoofd?’

‘Ik zie je weerspiegeling in de koffiekant die voor me staat,’ antwoordde hij. ‘Maar vertel, wat vind je van die stok? We zijn onze bezoeker misgelopen, we weten niet waarvoor hij kwam, maar hij heeft dit achtergelaten.

Wat voor man denk je dat hij is?’

Ik keek naar de stok. ‘Hij heet dus James Mortimer.

Een dokter. Volgens mij een oudere man. Een arts met ervaring. En deze stok heeft hij ooit van iemand gekregen. Als dank, denk ik.’

‘Goed,’ zei Holmes. ‘Heel goed.’

‘Hij werkt op het platteland. En hij gaat meestal te voet bij mensen op bezoek.’

‘Waarom denk je dat?’

‘Zo’n vuile stok zie je niet in de stad. En hij is versleten, dus er is veel mee gewandeld.’

‘Klinkt logisch,’ zei Holmes.

‘En dan die “vrienden van het C.C.H.”. Dat zou weleens om een jachtclub kunnen gaan. Met de H van *hunt*. Ik denk dat hij daar iemand heeft geholpen, met iets medisch waarschijnlijk, en dat ze hem toen dit geschenk hebben gegeven.’

‘Watson, je overtreft jezelf!’ riep Holmes uit. Hij schoof zijn stoel achteruit en stak een sigaret op. ‘Je schrijft vaak hoe goed ik ben als detective, maar zelf kun je er ook wat van! Je helpt mij uitstekend op weg.’

Wauw, dacht ik trots. Een compliment van Sherlock Holmes, dat gebeurde niet vaak. Wat ik ook deed of schreef, meestal kon het hem weinig schelen. Zo leek het tenminste. Maar nu was hij ineens vol lof. Dat deed me goed. Misschien begon ik hem wel te begrijpen. En hij mij.

Hij pakte de wandelstok en keek er even naar. Eerst met het blote oog, daarna met een vergrootglas.

‘Interessant,’ zei hij. ‘Simpel, maar interessant. Ik zie iets wat wel wat kan opleveren.’

‘Heb ik iets gemist?’ vroeg ik. ‘Iets over het hoofd gezien?’

‘Ik vrees, beste Watson, dat jouw verklaring niet

helemaal klopt. Maar zoals ik al zei: je hebt me wel uitstekend op weg geholpen. Dankzij jouw vergissingen ontdek ik de waarheid. Niet dat je alles fout had, hoor. Die man is vast wel arts op het platteland. En hij wandelt heel wat af.'

'Dan had ik het toch goed?'

'Dat deel wel, ja.'

'Maar niet alles?'

'Zeker niet. Bijvoorbeeld: als een arts een geschenk krijgt, komt dat niet van een jachtclub, maar eerder van een ziekenhuis. Die H is dus van *hospital*. En als je dan C.C.H. ziet staan, dan denk je vanzelf aan het Charing Cross Hospital.'

'Zou kunnen.'

'Dat ligt voor de hand, toch? En stel dat dat klopt, dan krijgen we ineens een heel ander beeld van onze bezoeker.'

'Vooruit dan. Het Charing Cross Hospital. En dan?'

'Zie je dat niet? Denk eens logisch na!'

'Oké. Nou, misschien heeft dokter Mortimer gewoon eerst in de stad gewerkt en is hij daarna naar het platteland vertrokken.'

'Je moet verder doordenken. Wanneer heeft hij die stok dan gekregen? Bij zijn afscheid, natuurlijk! Toen hij wegging bij het ziekenhuis. Dan krijg je een geschenk. Logisch, toch?'

'Zou kunnen.'

'Ik geloof niet dat hij er een vaste baan had. Dan zou hij

niet zomaar Londen verlaten, of in elk geval niet naar een dorp vertrekken. Ik denk dat hij nog in opleiding was of pas begonnen was als arts. Vijf jaar geleden is hij vertrokken, de datum staat op de stok. Dus niks oude huisarts, beste Watson. Deze dokter is een heel gewone, aardige jongeman die een tikkeltje in de war is. En hij heeft een hond die iets groter is dan een terriër.’ Sherlock Holmes leunde achterover. Tevreden blies hij kleine rookwolkjes omhoog.

‘Dat laatste snap ik niet helemaal,’ zei ik. ‘Maar misschien is er wat meer over hem te vinden.’

Ik liep naar de boekenkast, pakte een geneeskundige gids en zocht de naam op. Er stonden verschillende Mortimers in, maar er kon er maar één de juiste zijn. Hardop las ik:

‘Mortimer, James, dokter, 1882, Dartmoor. Van 1882-1884 arts in het Charing Cross Hospital. Lid van het Zweeds Genootschap voor Ziekteleer. Schrijver van boeken over kenmerken van voorouders. Arts in de gemeente Grimpen.’

‘Zie je wel, Watson? Geen woord over de jacht. Hij is arts op het platteland, dat had je uitstekend opgemerkt. Verder klopt het wat ik zei: dat hij best aardig is, heel gewoon en een tikje in de war. Alleen als je aardig bent, krijg je geschenken. Alleen als je gewoon bent, ga je in een dorp wonen. En alleen als je in de war bent, vergeet

je je wandelstok.’

‘En die hond?’

‘Een hond vindt het leuk om met een stok te spelen. Die houdt hij dan vast met zijn tanden. Kijk, hier zie je waar hij erin gebeten heeft.’ Holmes hield de stok omhoog en liep naar het raam. ‘Het zijn best grote tanden, aan de afdruk te zien. Groter dan van een terriër. Wacht even ... Maar natuurlijk! Het is een krulharige spaniël!’

Ik was stomverbaasd. ‘Hoe kunt u dát nu weten?’

‘Simpel, beste Watson. Ik zie die hond op dit moment op de stoep zitten. En zijn baasje belt nú aan. Hoor je dat? Zou hij alleen voor zijn stok komen? Of wil hij met me praten? Ik ben benieuwd. Wat moet een dokter nou bij een detective?’

De man zag er heel anders uit dan ik had verwacht. Lang en mager, met een scherpe neus. Grijze ogen keken ons aan door een gouden bril. Hij droeg gewone dokterskleren, maar niet echt deftig. Zijn jas was versleten en zijn broek gerafeld. Hij was wel jong, maar liep al een beetje krom. Meteen viel zijn oog op de stok. ‘Geweldig!’ riep hij blij. ‘Ik wist niet meer precies waar ik hem had laten staan: hier in dit huis, of in de haven bij de stoomboten.’

‘Ik zie dat het een geschenk is,’ zei Holmes.

‘Jazeker.’

‘Van het Charing Cross Hospital?’

‘Ja, van een paar vrienden. Toen ik ging trouwen.’

‘Ah.’ Holmes schudde zijn hoofd. ‘Ja, dat kan natuurlijk ook. U ging trouwen.’

‘Ja. Toen ging ik weg bij het ziekenhuis. Doorleren zat er niet meer in, ik moest de kost verdienen.’

‘Mooi,’ zei Holmes. ‘Dat stuk hadden we goed.’

‘U bent toch de heer Sherlock Holmes?’ vroeg de man.

‘Jazeker. En dit is de heer Watson.’

‘Aangenaam. Fijn om u te zien, meneer Holmes. Wat een mooi, groot voorhoofd hebt u. En hoe fraai zijn uw jukbeenderen. Mag ik daar even over wrijven? Uw schedel is prachtig. Wat een kostbaar bezit!’

Sherlock Holmes wees naar een stoel. ‘Zo te horen houdt u van uw vak, dokter Mortimer. En u rookt graag. Dat zie ik aan uw vingers. Ga gerust uw gang.’

De man pakte een sigaret. Zijn lange vingers bewogen als de voelsprietten van een sprinkhaan.

Een vreemde kerel was het. En zo te zien vond Sherlock Holmes dat erg leuk.

‘Zeg, dokter Mortimer, u komt hier toch niet alleen vanwege de vorm van mijn voorhoofd?’

‘Nee, meneer. Natuurlijk niet. Ik kwam hier omdat ik een vraag heb. En u bent misschien wel de beste detective van Europa.’

‘Misschien?’ reageerde Holmes onmiddellijk. ‘Wie zou er dan beter moeten zijn?’

‘Meneer Bertillon is ook heel goed.’

‘Waarom gaat u dan niet naar hém toe?’

‘Omdat hij al zijn kennis uit boeken haalt. U onderzoekt

Op een mistige, verlaten plek dwaalt een bloeddorstige hond door de heuvels. Dan wordt Charles Baskerville onder verdachte omstandigheden dood gevonden. Iedereen denkt dat die hond hem te grazen heeft genomen. Omdat er een vloek rust op de familie Baskerville. Maar is dat wel zo? De excentrieke detective Sherlock Holmes gaat op onderzoek uit. Samen met zijn vriend Watson. Als zij het mysterie niet kunnen oplossen, kan niemand het.

Sherlock Holmes is misschien wel de bekendste detective aller tijden. En dit verhaal over de hond van Baskerville is zijn beroemdste zaak.

NUR 283

ISBN 978-90-487-3692-8

9 789048 736928

www.zwijsen.nl